

4. По нѣкогажъ ся случва една дѣлба да дава на други двѣ, три, или и повече, тогава казваме въ гласнѣж-тѣ книгѣ така“ Ил различны”.

МѢСЯЧНА РАВНОСМѢТНА КНИГА И СМѢТКЫ НА ПРИЯТЕЛЕ.

1. На свръшяка на всѣой мѣсяцѣ, като прѣнесемъ всички-ты зиманія и даванія въ дневнѣж-тѣ книгѣ, и отъ неї въ главнѣж-тѣ по особыты-ты дѣлбы, както прѣдикохме, отпослѣ ако щемъ исгытвамедали сѫ добѣ и право распорядены тиа зиманія и даванія, събираме отъ главнѣж-тѣ книгѣ всички-ты пера, дава, и насрѣца имъ написваме перата зима, и ако тиа двѣ произведены суммы ся срѣщнатъ, тогава сме вече увѣрени, че всички-ты ни дѣланія въ дневнѣж-тѣ и главнѣж-тѣ книгѣ сѫ несгрѣшени: ако ли тиа двѣ суммы ся не срѣщнатъ, видися зачто е станжла грѣшка, и така за да ся намѣри прѣгледваме тогава перата на дневнѣж-тѣ и главнѣж-тѣ книгѣ, доклѣ да ся изливи тая грѣшка за да иж исправимъ, и да стане страна-та дава равна съ зима: Това ся наречиа“ мѣсячна Равносмѣтка”, коиж-то и написваме въ особитѣ книгах.

2. На свръшяка на годинѣж-тѣ, крайна-та обща равносмѣтка ся излага въ главнѣж-тѣ книгѣ, и отъ неї ся затварятъ всички-ты други веткы дѣлбы на свръшенѣж-тѣ годинѣ, и отъ неї ся начинатъ новы-ты дѣлбы за послѣднѣж-тѣ годинѣ.
3. Като спорядъ исканіе-то на пріятеля ни, затворимъ помежду ни съ него смѣткѣ-тѣ му (коитѣ коррентѣ), за да му иж испратимъ, прѣписваме и онъ смѣткы, които пріимаме отъ пріятеле-ты си, зачто на врѣмя ся случва, да ся потръси нѣкоя ветха смѣтка, и като иж имаме готова, нѣма да правимъ трудъ, да иж тръсимъ изъ смѣткы-ты, и изъ гръзскы-ты на писмата.
4. Такывы смѣткы ся пишутъ различно: сир. тиа можѣтъ да ся продлѣжватъ на двѣ врѣхнины, отъ лѣвѣж-тѣ странѣ дѣлгѣ-ть или дава, а отъ дѣснѣж-тѣ увѣреніе-то, или зима: можѣтъ да ся пишутъ и на единѣ само врѣхнинѣ, иа коиж-то да ся намира и дава, и зима съ двойни прѣградки, които да дръжатъ дни-ты лихвѣж-тѣ и количество-то.

КНИГА ЗА ПИСМА.

1. Въ тѣхъ книгѣ ся прѣписватъ неизмѣнно писма-та